

-Bladet

LOKALNYHETER FRÅN LÖABYGDEN

NR 1 1991

Löas nya dagis?

Nybyggt dagis blir för dyrt Utbyggd bygdegård nytt alternativ

Att bygga ett dagis i Löa blir för dyrt. Tankarna på att bygga ett nytt hus att använda till dagis på tomten ovanför pensionärshemmet kommer nog inte att förverkligas. Men det betyder ingalunda att alla planer på att ordna barnomsorg i Löa är skrinlagda. Byns barnomsorgskommitté är i intensiv verksamhet och har täta kontakter med kommunen. Nya planer nu är att istället bygga ut bygdegården, så att den kan användas som dagis på dagtid. Här är barnomsorgskommitténs senaste rapport:

Vem vill bli dagmamma för bara skolbarn?

I Löabladet nr 3/90 frågade vi "Behövs ett fritis i Löa?". Fortfarande är det endast några få barn anmälda till kommunal omsorg. Både vi och kommunen vet att det är många lågstadiesbarn som slutar hos sin dagmamma någon gång på vårterminen i åk 2. De flesta förklarar det med att det inte är kul att komma hem till en dagmamma som har fullt med småbarn. Dagmamman har inte tillräckligt med tid för skolbarnen. Kommunen är medveten om problemet och har kommit med ett erbjudande till

oss. Om vi skaffar fram en lämplig person, som vill jobba som dagmamma för endast skolbarn kommer kommunen att anställa henne eller honom. Med det egna hemmet som bas går det också bra att en del av tiden vara i någon annan lokal med barnen. Kommunen kan tänka sig att hyra lokalen några eftermiddagar i veckan så att dagmamman kan gå dit med sina fritisbarn. För att en dagmamma ska få heltidslön, med kommunens sätt att räkna, behöver hon ha hand om 7 barn. Arbetstiden anpassas efter skolans tider. De yngsta

(Forts på sid 3)

Press-stopp!!

Pengar till hyttan!

Löa Hytta har beviljats 600 000 kr i upp-rustningsanslag! I pressläggningsögonblicket kommer beskedet att riksantikvarieäm-betet beviljat det anslag som hyttelaget länge ansökt om, för att hålla hyttan i stånd. Den viktigaste åtgärden är att rost-skyddsbehandla järnbanden runt rostug-nen och masugnen.

Anslaget är uppdelat så att 300 000 kr kan betalas ut från 1 juli i år och 300 000 kr från 1 juli 1992. Hyttelagets styrelse ska snarast ha ett sammanträde, för att utröna hur pengarna bäst ska användas och när arbe-tet kan sättas igång.

Årsfest

Löa Sportklubbs

traditionella årsfest hålls
som vanligt på
långfredagen
27 mars kl 19.30
i Löa Bygdegård.

Påskbord

Disco med blandad musik.
75 kr per person.

Anmälan till:

Mona Gunnarsson, 301 46
Anders Ericsson, 300 96

Det våras i Löa!

Ljuset kommer åter, dagarna blir längre, knopparna sväller och från buskar och snår hörs fåglarnas jublande vårkonsorter. Vi ska inte här ge oss in på några försök att i mer poetiska ordalag försöka beskriva den ljuvliga tid som nu ligger framför oss. Det finns så många andra som gör bättre. Vi konstaterar bara att den första tussilagon är siktad och den första blåsippeknoppen inrapporterad. Våren är således på väg och vi är alla så glada.

Än mer glädjande är att våren tycks komma åter till Löa också på annat sätt. Inte har väl livet i Löa legat i någon riktigt tung och tyst vintersömn, men onekligen har det varit lite tomt nu när det varken funnits teater eller revy i byn. Det blir inget Lasse-Majande i hyttan i sommar heller och en och annan har väl börjat tro att den moderna data- och videoåldern inte längre lämnar plats för den typen av aktiviteter och bygemenskap. Men misströsta icke! Nu kvillar det och knoppar igen. Från både revy- och teatersektionens årsmöten rapporteras det att lusten och spelglädjen ingalunda är utfrusna. Även om inga konkreta planer finns än, så hoppas båda sektionerna på att komma igen på något sätt. De som en gång varit med har som svårt att bara lägga av och säkert finns det många nyinflyttade och yngre krafter att hoppas på också.

Glad vår!

Brevlådan på plats

Den länge omdrömda brevlådan finns nu på plats vid busshållplatsen vid Löa Bron. Vardagar kl 17.30 töms den. Tack snälla posten!

Skolmatsprotest

Löa Skola vill sköta mathållningen som nu och inte få centrallagd mat från Storå. En synpunkt som många bybor haft förståelse för och många har också skrivit på de protestlistor som lagts ut i Affärn. Listorna är nu sända till kommunalrådet Bengt Björnmalm till vad verkan det hava kan.

Vem har slagit skrant?

Har någon slagit skrant någon gång? Det är Karlskoga bergslags hembygdsförening som undrar. I en enkät till andra hembygdsföreningar vill Gunnar Larsson i Karlskoga utröna i vad mån uttrycket **skrantslåtter** eller **slå skrant** är bekant. Enligt Ordbok över Sveriges dialekter är det ett uttryck som är belagt i vissa delar av Sverige, bland annat östra Värmland och Närke. Och skrantslåtter skulle då vara slåtter på slänter och backar, i hagar och ängar, på sämre och stenig mark, på dikesrenar och mellan buskar.

Om inte ordet skrantslåtter är känt vill Gunnar Larsson ändå gärna veta om själva företeelsen är bekant och om man kanske haft något annat uttryck för sådan slåtter? Användes särskilda redskap och torkmetoder? När på året skedde denna slåtter, vilken omfattning hade den och vad hade den för betydelse i kreaturskötseln, mm mm?

Löa-Bladet har frågat runt lite grand på måfå, men inte hittat någon som har hört ordet skrantslåtter. Men att man i Löa som annorstädes var noga med att ta tillvara gräset även utanför de större slåttvallarna är helt klart. **Backslog, hackslog** eller **hackslåtter** är benämningar som tycks ha använts här.

– Det är klart att allt som gick skulle tas till vara som vinterfoder åt korna, säger Esther Öhman i Lakabäcken. Jag var ofta med som barn och räfsade efter hackslogen. Var det alltför regnigt väder fick man väl lov att hässa även sådant hö, men oftast räfsade vi ihop det i "bre'er" som fick torka på marken innan de samlades upp och kördes in.

– Senare såg jag väl till att Gustaf slog av diskesrenarna åtminstone med slåttermaskinen om det gick att komma åt eller med lie. Det var ju många olika blommor som växte där och det blev ett mineralrikt och bra foder.

Skrantslåtter eller hackslog alltså. Finns det ytterligare benämningar och har någon något mer att förtälja om denna företeelse? Hör gärna av er till Löa-Bladets redaktion så ska vi vidarebefordra till Karlskoga.

Ingen stipendiat

När styrelsen för Hembygdsföreningen och Erik Ardesjöes Minnesfond samlades i början av februari för att fördela årets stipendier till förhoppningsfulla löaungdomar kunde bara konstateras att inte en enda ansökan hade kommit in. Således kunde heller ingen stipendiat utses och fondens medel får stå kvar och växa på banken till nästa år.

LÖA-BLADET

En tidning för Löa med omnejd.

Utgiven av Löabygdens Hembygdsförening med bidrag från Löa Sportklubb

Redaktion: Margareta Gustafsson, Uddnäs, tel: 301 20 (ansv. utgivare)

Stina Gottliebsson, Petters, tel: 302 55

Maria Lindstedt, Fredensberg, tel: 300 64

(forts fr sid 1)

barnen slutar vissa dagar kl 11.00 och kan behöva tillsyn till omkr kl 17.30. Finns det någon som är intresserad av jobbet? Ring Marie Barbary, 300 89 eller Margareta Gustafsson, 301 20 eller direkt till barnomsorgen 0581-403 49.

Att ha sitt barn hos fritismamma kostar för 1 lågstadiesbarn 400 kr per mån och för 1 mellanstadiesbarn 300 kr per mån. Om det är syskon betalar man 100 kr för det andra barnet.

Barnomsorg bör lösas först

Barnomsorgskommittén finner att det i Jagsläget är omöjligt att genomföra ett dagisbygge på den kommunala tomten ovanför pensionärshemmet. Det finns inte några lån med tillräckligt fördelaktig ränta för sådana projekt i privat regi.

Kommittén har varit i kontakt med kommunalrådet Bengt Björnemalm. Han menar att vi i första hand ska arbeta på att lösa barnomsorgsfrågan, men vi måste komma med ett realistiskt förslag. De funderingar vi tidigare haft på att bygga ut Lokalen tyckte Björnemalm att vi skulle arbeta vidare med. Han rådde oss också att på ett tidigt stadium förankra planerna hos kommunens barnomsorgsavdelning.

Därför har ett par medlemmar ur kommittén haft ett sammanträffande med Irene Eriksson och Britt Harrysson på socialkontoret i Lindesberg. De var mycket intresserade av våra tankegångar och kom med många goda råd. Intresseanmälningarna om barnomsorg förlagd till någon

lokal i Löa har de samlat i en hög för sig. De vet inte riktigt hur de ska hantera dem, eftersom det inte preciserats när och hur mycket tillsyn vi verkligen behöver. De menar att man inte kan bygga ett dagis för flera miljoner med enbart intresseanmälan som grund.

Inför besöket hos kommunen hade en inventering gjorts av antalet barn i enbart Östra och Västra Löa, baserad på uppgifter från pastorsexpeditionen i Ramsberg.

Just nu finns det 21 barn under 6 år och 19 barn i åldrarna 6-11 år. Av dessa är 7 barn födda 1990 och 6 barn 1980. Irene Eriksson föreslog att en realistisk planering för dagis i Löa vore en avdelning med 15-18 barn fördelade på 10 barn i åldern 3-6 år och 5-8 barn på fritis. Hon menar att det är så mycket större krav på utformningen av ett dagis för barn under 3 år, att det vore alltför dyrt att bygga. De minsta barnen får även i fortsättningen vara hos dagmamma.

Bygdegården byggs ut?

På Bygdegårdsföreningens årsmöte togs frågan om en utbyggnad av lokalen upp. Enligt information från Bygdegårdarnas Riksförbund finns mycket fördelaktiga bidrag för upprustning och utbyggnad av föreningsägda samlingslokaler, i synnerhet om man kan påvisa ett samnyttjande av lokalerna. Det innebär alltså att om man bygger ett dagis vid lokalen och att dagiset använder det dagtid och föreningarna som hittills på kvällstid, så har man ett samnyttjande av anläggningen.

I samarbete med ingenjör Reiner Ren-

nergård från Frövi görs just nu ett förslag till utbyggnad av vår bygdegård. De föreningar som kan ha synpunkter på utformningen är välkomna att höra av sig till någon i Bygdegårdsföreningen eller barnomsorgskommittén. Naturligtvis är det fritt fram för förslag även från enskilda ortsbör.

En idéskiss med kostnadskalkyl kommer att diskuteras med kommunen och därefter sändas till Boverket för ansökan om statligt bidrag.

Bygdegårdsföreningens styrelse har gjort ett studiebesök vid Hammarby bygdegård utanför Nora. Där ligger man steget före Löa. De har samma problematik där som här med brist på barnomsorgsplatser. De har en bygdegård som byggts med frivilligt arbete och som kommer att byggas till med en dagsiavdelning. Hammarby bygdegårdsförening har lovat att bistå oss med råd om i vilken ordning vi bör göra saker och ting, så att vi inte ska behöva falla i samma gropar som de. Dagiset i Hammarby kommer att vara ett familjekollektiv. Enligt vad som hittills framkommit vill majoriteten ha ett kommunalt dagis i Löa.

I barnomsorgskommittén ingår:

Siw Ahlberg, Bosse Aronsson, Carl-Gösta Ardesjö, Marie Barbary, Torbjörn Birging, Maria Gotthard-Herren, Klas Gustafsson, Margareta Gustafsson, Nina Hedenius, Lillemor Larsson, Torbjörn Lie, Irene Lindh, Åke Rydholm och Lars Åby.

Blixtrande otur!

Har ni hört den förskräckliga historien om Roger Welamssons tumme? Det var i somras det hände, så den är inte helt aktuell, men tål förvisso att berättas ändå. Den dag det hände kunde Roger säkert hålla sig för skratt, men i dag skrattar han själv åt sin fabulösa dubbelotur. Och namnet Tummen lär han få dras med ... Så här var det:

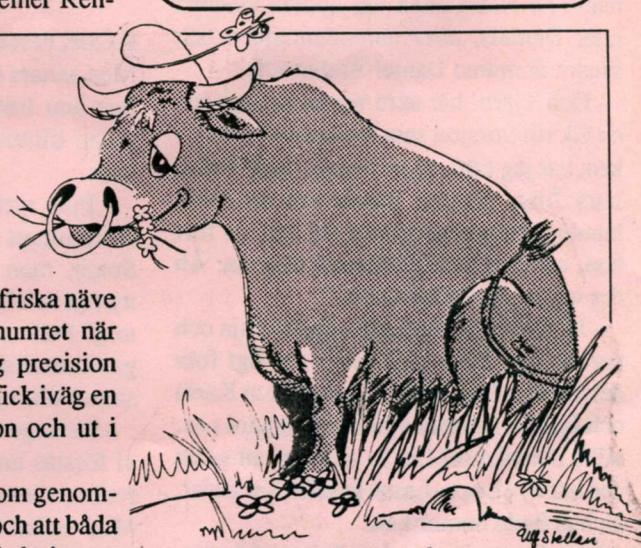
Roger, som minsann inte har tummen mitt i handen, skulle släppa ut en olydig kviga i hagen. Kvigan sprang fram och tillbaka och stackars Roger hängde efter i en bogserlina. För att få stopp på kvigan virade Roger linan runt ett träd. Men ack, kvigan drog till och hur det nu bar sig kom Rogers tumme ivägen. Repet skar in i tumgreppet och när Roger tittar ner ser han tummen hänga i en liten skinnslamsa. Ben, muskler, senor – allt var av.

Roger skyndade in till Jeff Irving för att låna telefonen och ringa efter brodern i Stråssa. Peter Jilcke var på besök hos Jeff just då så doktom kan också vittna om det laddade samtal som sedan följde.

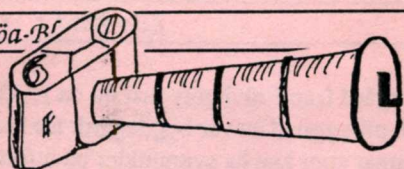
Roger greppade luren med sin friska näve och hade precis lyckats slå numret när blixten slog ner! Med otrolig precision svängde Tor sin hammare och fick iväg en åskvigg rakt ner i Jeffs telefon och ut i Rogers andra tumme!!

Det sägs att hela Roger blev som genomskinlig och upplyst av blixten och att båda tummarna lyste med en särskild gloria omkring. Men det kan vara en senare utbrodering av historien.

– Det var en riktig rackare, är Rogers egen beskrivning av blixten efteråt. Det hela hände blixtnabbt, men för Rogers del har kvigans ryck inneburit 8 månaders

sjukskrivning och flera operationer. Väl inne på lasarettet tog läkare EKG på Roger för att se om blixtagreppet orsakat några men. Det hade det inte, men Roger har fått en ny tum-regel: Undvik byxor med blixtlås!

Löabo i närbild

Sonja Persson

– Så länge jag kan vill jag resa!

– Svanarna kom tillbaka i morse! Jag har stått nere vid tjärn mest hela förmiddagen, sockerkakan blev nog bränd, uj ett sådant väder vi har, är det inte fantastiskt att samma svanar kommer tillbaka år efter år, fem fjolårsungar har de med sig, men kom in i allsindar!

Det är Sonja Persson, Norrgården som den här gången står i centrum för Löa-Bladets närbildsobjektiv och vi möter en intensivt entusiastisk, reslysten och historierintresserad dam, som kom till Löa per post för drygt 50 år sedan.

– Jag fick ett vikariat på posten i Rällså, förtydligar Sonja. Högst 6 veckor var det meningen att jag skulle stanna. Men när vikariatstiden var slut fick jag en förfrågan om jag ville ha fast tjänst här och det ville jag gärna. Inte minst eftersom jag hunnit träffa Per-Ivar då.

Många härliga människor!

Och Sonja gifte sig alltså med Per-Ivar Persson och flyttade till Norrgården. En något besynnerlig benämning, kan det tyckas, på en gård som ligger rakt söder om hyttan. Men namnet kom väl till på den tiden då byn var mer koncentrerad neråt Sörsjön, runt Bankens och Uddnäs. Andra namn på Norrgården var annars Domars eller Daniels, efter nämndemannen och senare domaren Daniel Andersson.

– Och Tjärn' här nere var ursprungligen en vik till Sörsjön som kallades Domarviken, har jag hört, säger Sonja. Tant Tekla, Lars Åbys farmor, talade om det. Hon kunde berätta mycket om hur det var förr hon, om folk och gårdarnas historia. Åh det var en härlig människa!

– Ja, tänk vad tiden går, säger Sonja och suckar lite. Tänk så mycket trevligt folk det fanns och så roligt vi hade! Tant Karin och farbror Johannes på Mårtensgård t ex, vilka människor! Det är så roligt att se att den här nye Lasse-Lasse är så lik sin farfar, åh han hade humor han!

Fast det var rang och ordning på bergsmän och folk i byn förr, det fick Sonja lära sig. Det gick inte an att titta in till varandra hursom hels, såsom hon var van vid uppi-från Hälsingland.

– Jaa så får man kanske inte säga, säger Sonja, men så var det.

Rötter i Estland

Sonja är alltså uppvuxen i Hälsingland, men hon har rötter också i Estland, där farfadern hade en gård utanför Tallin.

– Mina föräldrar var skilda, berättar Sonja. Men jag var hos min far strax före kriget och mina planer var att bara åka hem till Sverige ett tag för att försöka få tag i bättre redskap och jordbruksmaskiner till gården. Men jag hann aldrig tillbaka förrän kriget bröt ut, och därför blev det vikariat på posten i Rällså istället.

Sonja kom inte tillbaka till Estland förrän våren 1990 och då tillsammans med sina barn Bodil, Thomas och Ingela.

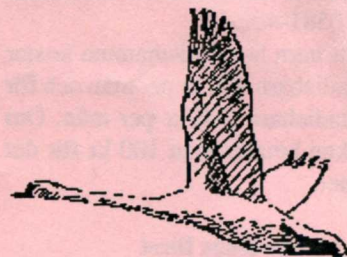
– Det var förstas fantastiskt att komma dit igen, säger Sonja. Jag bodde mittemot Alexander Neskin-katedralen, då på 30-talet och nu stod jag utanför där igen och hörde hur de spelade Vår Gud är oss en väldig borg. Det var en mycket speciell känsla. Men samtidigt var det sorgligt att se hur förstört det har blivit. Tallin som var en sådan glad stad förr! Till farfars gård åkte vi aldrig ut, för vi hade fått höra att den var helt borta. Hela byn är bara jämnad med marken! Egentligen ska man nog inte resa tillbaka så där, det är bättre att leva på minnen.

Resor, resor, resor

Men annars ska man resa tycker Sonja. Så fort hon bara fått chansen har hon rest, gärna tillsammans med barn eller barnbarn.

– Folk tycker väl inte jag är klok som alltid dragit ungarna med på resor, säger Sonja, men jag tror att det är mycket nyttigt och lärorikt för dem. Och roligt för mig! Pelle och jag har undersökt många gamla moriska borgar och romerska garnisoner tillsammans.

– Så länge vi hade jordbruket kvar kunde vi förstas inte resa, och Per-Ivar var nog tveksam innan vi kom iväg första gången. Men sedan fick ju han också smak på resandet även om han aldrig haft samma tålmod som jag att gå runt i gamla medeltidskyrkor och museer. Jag tycker det är så intressant och jag vill ha tid på mig att titta ordentligt. Så en gång blev jag inlåst i ett portugisiskt kloster bara för det. Numera är Per-Ivar tyvärr för sjuk för att orka resa

mer. Men jag har svårt att stilla mig. Om jag så ska bo i tält vill jag ut igen.

Och så historia

Reslustan paras hos Sonja med ett mycket stort historiskt intresse. Kanske ett arv från farfadern som skrev ett stort verk om estlands-svenskarnas historia.

– Jag är nog ganska enkelriktad, det är historia för hela slanten, förklarar Sonja och föser undan ett par tjocka luntor med Columbus memoarer och Hadrianus Minnen från bordet för att få plats med kaffekopporna. Det är så intressant och nu läser jag i panik, för att hinna med så mycket som möjligt innan starren slår till på det andra ögat också.

Sonja har svårt att förlika sig med att man blir "lite småfärdig och tafflig" på äldre dar. Dock har krafterna vid närmare 80 inte svikit mer än att Sonja är på resande fot igen. När Löa-Bladet kommer ut är hon just på väg till Teneriffa tillsammans med Bodil och förmodligen en tjock historiebok.

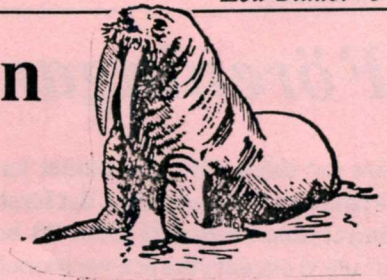
Barnbarnens musik

Löa-Bladets utsända far i taket när ett skott plötsligt smäller av i trädgården. Men Sonja lugnar. Det är bara Kalle som går på jägarskola och håller på att öva.

– Det är härligt att bo så här så att man kan ha barnbarnen omkring sig, tycker Sonja, som nu bor i den mycket charmigt rustade gamla loftboden, medan Ingela och pojkarna flyttat in i huvudbyggnaden. Man får bättre förståelse för varandra generationerna emellan när man bor så här. Pojkarna har t ex lyckats få mig att förstå en hel del av ungdomens musik. Det finns mycket fint i den också. Fast hårdrock klarar jag inte.

Vid hårdrock går en gräns t o m för Sonja Persson. □

Årsmöte med ishavsexpedition

Löabygdens Hembygdsförening höll årsmöte den 17 mars. Det vore väl synd att påstå att mötet var välbesökt, men ett 25-tal medlemmar hade ändå letat sig till bygdegården. Alla andra får skylla sig själva att de missade den fantastiska grönländsexpedition som vi som var där fick vara med om.

Fast först var det sedvanliga årsmötesförhandlingar förstas. Verksamhetsberättelsen för detta föreningens trettonde verksamhetsår gav vid handen att föreningens möten och aktiviteter i stort sett följt det vanliga mönstret med bland annat kyrkvandring, spelmansstämma, ljusstöpning och julmarknad.

15 000 i förlust

Kassarapporten visade på en förlust på drygt 15 000 kronor, vilket till en del kan hänföras till att intäkterna blev betydligt lägre i år då någon hytteteater och kaffeförsäljning i samband därmed inte förekom. Året innan var inkomsten från den kaffeförsäljningen drygt 18 000 kr.

Största kostnadsposterna är tryckning och distribution av årsskriften Löabygden (ca 8 000 kr) och av Löa-Bladet (ca 6 000 kr). Arkivet dit det köpts in fotografier, kartor och arkiveringsmaterial av olika slag och som dessutom måste hållas lagom uppvärmt under vinter har en årskostnad på drygt 8 000 kr.

(För att innevarande år ska ge bättre balans mellan inkomster och utgifter får vi här kanske komma med en lätt uppmaning till alla löabor att verkligen gå med som medlem i föreningen och betala årsavgiften. Och köp gärna ett ex av årsskriften Löabygden!)

Ordförandeskifte

Lasse Larsson, Mårtensgård, valdes till ny ordförande efter Ing-Marie Larsson, som av sagt sig omval. Efter fyra år på posten vill Ing-Marie lätta på tidspresen och lyfta av sig en del av det ansvar som ordförandeskapet för med sig. Ing-Marie kvarstår dock i styrelsen, så hennes hembygdsengagemang och kunskaper ska nog tas till vara ändå.

Aina Rydholm och Eva Lindblad hade också av sagt sig omval och nyvalda efter dem blev Ulf Johansson och Ulf Lager.

Ett år kvar av mandatperioden i styrelsen har Stina Gottliebsson, Karl-Ola Larsson och Tor Åhman.

Till suppleanter omvaldes Christina Pettersson och nyvaldes Lillemor Larsson.

Till revisorer omvaldes Britt Carlsson och Lars Gunnarsson med Carl-Eric Persson som suppleant.

Några inkomna motioner fanns inte att behandla. Under punkten övriga frågor noterades synpunkten att Hembygdsföreningen bättre bör bevaka sitt intresse i Hyttelaget och Kvarbolaget, så att någon

representant för föreningen åtminstone finns med vid hyttstämma och kvarndito. I övrigt slöts mötet utan några diskussioner.

Gåttfulla djur

Så bar det då iväg till Grönland. Med filmens hjälp och med Lasse Åby som god vägvisare för vi in bland Arktis fantastiska isberg och fick vara med om att söva ner och fånga in en stor valrosshanne, som dock – skulle det visa sig – inte var fullt så sövd som Lasse och hans vetenskapskompisar trodde.

Lasse har som fotograf i tre år nu deltagit i det första egentliga forskningsprojektet kring valrossar. Genom mätningar, märkning, radiosändare mm söker man följa valrossar under en längre tid och få svar på en del av frågorna kring dessa enorma, fula men charmiga, däggdjur. Valrossens gåta heter en film som Lasse gjort för dansk TV kring detta valrossprojekt och det var delar av den som han nu också visade på årsmötet. Svenska TV-tittare får se den i höst. Och en film till är på gång. I somras var Lasse uppe på en ny tur i valrossarnas rike och han är mycket entusiastisk över det filmmaterial han fick med sig därifrån den här gången. □

Löabygdens Hembygdsförening

Medlemskort 1991

för.....

Avgift kr

Gäller som medlemskort tillsammans med kvitto på inbetalning:

Bli med i Hembygdsföreningen!

Ett medlemskap i Löabygdens Hembygdsförening stöttar många för bygden trivsamma och viktiga aktiviteter. Där bland utgivning av Löa-Bladet och årsskriften Löabygden.

I Löa kommer Hembygdsföreningens ombud att som vanligt gå runt och ta upp medlemsavgift och sälja Löabygden. De som inte bor i Löa använder lämpligen bifogade inbetalningskort. De löabor som inte är hemma när ombudet kommer eller som ändå föredrar postgiro kan naturligtvis också använda inbetalningskortet.

Medlemsavgiften är 25 kr per år. Familjekort å 70 kr gäller för tre eller flera familjemedlemmar, varav högst 2 år över 18 år. **Glöm inte namn och adress på inbetalningskortet!**

Årsskriften Löa-Bygden säljs också i år för endast 25 kr. Beställ genom att sätta in pengarna på postgirot, så kommer den på posten. **Glöm inte adressen på inbetalningskortet!!** Eller köp direkt från ombuden

Ombuden är i Östra Löa: Svea Johansson, Mellanlöa: Micke Nordwald, Norra Löa: Eva-Maj Jacobsson, Västra Löa: Kerstin Ardesjö och Rällså, Löabor: Ulla Bergström.

Föreningar i LÖA

Körs va' tiden går! LÖA-Baldet kan faktiskt fira 5-årsjubileum, det första numret kom i februari 1986. Då berättade vi om det rika och varierande föreningslivet i byn och hade med en lista över alla föreningar och dess styrelser.

Föreningslivet frodas än, men vissa förändringar har förstås skett och därför kommer här en ny föreningslista med aktuella styrelsenamn.

CKF, Centerns Kvinnoförbund

Ordf: Anna Larsson, 300 29
Sek: Aina Rydholm, 301 37
Kas: Mona Persson, 300 31

LSK, LÖA Sportklubb

Ordf: Anders Ericsson, 300 96
Sek: Ulf Lager, 301 24
Kas: Lars Gunnarsson, 300 53

LUM, LÖA Unga Mammor

Kontaktperson:
Elisabet Elvenäs, 301 72

LÖA Bygdegårdsförening

Ordf: Nille Gerdtsen, 300 77
Sek: Anders Ericsson, 300 96
Kas: Britt Carlsson, 301 40

LÖA Hembygdsförening

Ordf: Lars Larsson, 301 68
Sek: Stina Gottliebsson, 302 55
Kas: Tor Åhman, 302 55

Teatersektionen

Ordf: Ulf Johansson, 0581-421 32
Sek: Stina Gottliebsson, 302 55
Kas: Tor Åhman, 302 55

Revysektionen

Ordf: Astrid Ericsson, 300 39
Sek: Karin Ardesjö, 111 56
Kas: Jan-Erik Olsen, 111 56

LÖA Andelssåg

Styrelse: Arne Ericsson, 300 04
Örjan Åby, 320 13
Ragnar Andersson, 300 45
Tor Åhman, 302 55.

LÖA Hyttelag

Hyttfogde: Arne Ericsson, 300 04
Vice hyttfog.: Carl-Eric Persson, 300 19

LÖA Kvarnbolag

Styrelse: Arne Ericsson, 300 04,
Göran Larsson, 0240-137 20
Bengt Olovsson, 0230-137 20
Lars Åby, 300 59.

Samordningsgruppen

för LÖA Hytta, Kvarn, Såg och Hembygdsförening
Ordf: Karl-Erik Nergård, VB-Energi,
0240-137 20
Sek: Stina Gottliebsson, 302 55

LÖA Västra Byala

Byfogde: Carl-Eric Persson, 300 19

LÖA Östra Byalag

Byfogde: Margareta Gustafsson, 301 20

LÖA Fiskevårdsområde

Ordf: Olle Bergström, 300 27
Sokr: Örjan Åby, 320 13
Kassör: Bengt Gunnarsson, 301 27

LÖA Jaktvårdsområde

Ordf: Nille Gerdtsen, 300 77
Övriga i styr.: Carl-Eric Persson, 300 19
Bo Elisson, 301 61
Erik-Gustaf Jernberg, 301 77
Åke Gunnarsson, 301 53

SPF, Svenska Pensionärsförbundet

Ordf: Svea Forsberg, 300 58
Sok: Gunnar Persson, 0581-420 57
Kas: Aina Rydholm, 301 37

Årsmöten Årsmöten Årsmöten Årsmöten Årsmöten

Teatersektionen

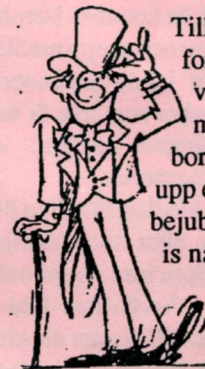
Det blir ingen Lasse-Maja i hyttan i sommar heller. Teatersektionen konstaterade vid sitt årsmöte att verksamheten fortfarande måste betraktas som vilande och att det nu är för sent att dra igång någon teater i större format till den här sommaren. Eventuellt kan det bli någon mindre föreställning av något slag i samband med spelmansstämma. Därom lovas dock ingenting bestämt.

Ambitionen är istället att det till sommaren 1992 ska vara fart i hyttan igen. Som ett första steg ska sektionen låta skriva om ett gammalt folkklustspel från Roslagen till bergslagsmiljö och bergslagsmål, för att se om det går att anpassa till den mycket speciella scen som LÖA hytta kan erbjuda.

En annan tanken är att ta upp Sol-Lisa igen. Det var visserligen en sorglig historia, men många har frågat efter en nypremiär.

Ulf Johansson omvaldes som sektionens ordförande och till styrelsen i övrigt valdes Stina Gottliebsson, Tor Åhman, Elisabeth Lager och Maria Lindstedt med Ing-Marie Larsson som suppleant.

Revysektionen

Till hösten, meddelar de forna aktörerna i LÖA-revyn, kommer det att ges möjligheter för alla bybor att vara med och sätta upp en ny revy. Den förut så bejublade revyn har legat på is några år efter jubileumsrevyn i Kopparberg 1988.

När revysektionen för några veckor sedan hade årsmöte samlades ett tiotal personer för att diskutera en återupplivning av revyn. Alla var överens om att revyn åter ska

spelas i LÖA-Lokalen och bli mer "bonnig" som den var de första åren. (Må alla hedervärda bönder ursäkta ett sådant uttryck! *Reds. anm.*)

Sektionen sammanfattade den sista revyn, kallad Jubileumsrevyn, som "en glittrig revy som det var ansträngande med roligt att ro i land." Nu vill revygänget sänka ambitionsnivån några pinnhål, utan att offra kvaliteten.

Revysektionen återkommer med anslag i affären och annons i senare LÖA-Bladet med datum för en träff där man ska sondera intresset av att i studiecirkelform arbeta fram en ny revy till vintern 1991-92. Det behövs kunniga kulissmålare, klädskapare, aktörer, textförfattare, musiker och dansare. Alla är välkomna!

Samla på er roliga historier (ur verkligheten eller påhittade) och hör gärna av er till Maria Lindstedt, 300 64, redan nu om ni är intresserade av att vara med.

Lars Larsson, Mårtensgård

Hembygdsföreningens ordförande

Lars Larsson är ny ordförande i Löabygdens Hembygdsförening. En man med djup förankring i hembygden får man väl säga. Ättling till Mårten Finne i rakt nedstigande led och trettonde generationen på Mårtensgård. Men samtidigt är Lasse en sådan där 08-a. Inflyttad stockholmare som inte blev "riktig" löabo förrän 1985. En dubbel bakgrund som säkert kan vara till nytta när det gäller att se vad som är viktigt att värna om i hembygden.

Det var så att Lasses far, som var äldsta sonen på Mårtensgård, lockades mer av ingenjörsutbildning i Stockholm än av att följa traditionen och ta över släktgården. Åledes föddes Lasse i Stockholm där han också växte upp medan farbrodern Lars Larsson drev Mårtensgård.

Kunglig fåraherde

Men till Lasse-Lasse, som han understundom benämns för att särskiljas från farbrodern Lasse (numera avflyttad till Lindesberg), hade den rätta hågen för djur och lantliv stod nog rätt tidigt klart. De flesta skollov tillbringade han i Löa och han tog även väl vara på Stockholms djurliv. Han hade hand om kungens får och var naturligtvis också med om de populära och nattliga äventyren då fåren skulle drivas

till och från betet tvärs igenom hela stan mellan Åkeshov och Gärdet.

Egentligen drömde den kungliga fåraherden om att bli jägmästare i Kanada, men eftersom livet inte alltid går som man tänkt sig blev det veterinärbildning på "Stutis" i Stockholm istället. Och när han väl börjat där ringer så farbror Lasse och tycker att Lasse-Lasse ska ta över gården. Och så blev det.

Mårten var inte först

I juni 1985 kom flyttlasset och Löa berikades förutom med Lasse, med hustrun Susanna, söner Petter och Jonas samt ett antal ättlingar till de kungliga fåren. Senare utökades familjen med dottern Karin. Och Mårten Finnes gård kan säkert följa släktens gång i många generationer än.

– Fast Mårten var egentligen inte alls först på gården, påpekar Lasse. Han kom flyttandes från Öster- eller om det var Västerbotten och gifte in sig på 1620-talet, så min släkt lär ha setat på gården ännu längre tillbaka i tiden, men det har vi tyvärr inga klara uppgifter om.

Hembygden ska leva idag

Det är med viss vördnad man tar över en sådan här gammal släktgård, erkänner Lasse

och helt naturligt har han den äkta känslan för att ta till vara det gamla, bevara gamla miljöer och bondekultur.

– Men det får inte gå till överdrift, påpekar Lasse, vi lever idag och en levande hembygd måste utvecklas i takt med tiden. Jag tycker det är viktigt att en hembygdsförening tänker på dagens hembygd också och inte bara leter sig tillbaka till det gamla.

Några stora och yviga programförklaringar har den nye hembygdsordföranden dock inte att komma med. Verksamheten går vidare som förut, men nya tankar och idéer är alltid välkomna.

Smider planer

En idé som Lasse vurmar särskilt för är att försöka få igång en kurs eller studiecirkel i brukssmide. I den gamla smedjan vid hyttan finns ju faktiskt allt som behövs, det gäller bara att hitta en smed som kan lära ut det gamla hantverket eller i varje fall någon som har erfarenheter att dela med sig av. Och det ska inte vara konstsmide tycker Lasse utan rejält gammalt brukssmide, sådant där som man gjorde på mest varje gård förr i tiden.

Ta kontakt med Lasse om du är intresserad av att vara med. □

Årsmöten Årsmöten Årsmöten Årsmöten Årsmöten

Bygdegårdsföreningen

Vid bygdegårdsföreningens årsmöte diskuterades bland annat en eventuell utbyggnad av lokalen (Läs mer om det i samband med dagisplanerna på sid 3)

Bygdegårdsföreningen vill gärna ha fler medlemmar. Alla som har intresse av att lokalen finns och används är välkomna. Det kostar 25 kr per år. Ständigt medlemskap 200 kr. Ta kontakt med Britt Carlsson som är kassör, tel 301 40.

Nya fräscha och fina bord finns på plats i bygdegården och med ett rejält bidrag från Hembygdsföreningens revysektion har Bygdegårdsföreningen nu också köpt in 100 nya kaffekoppar och assietter.

Fiskevårdsområdet

Fiskevårdsområdet meddelar att priserna på fiskekort är oförändrade. Årskort 50 kr,

veckokort 20 kr och dagkort 10 kr. Ungdomar under 16 år fiskar gratis.

Sågen

Löa Andelssåg är organisatoriskt en sektion under hembygdsföreningen och har också haft sitt årsmöte i mars. Därifrån rapporteras bland annat att sågdammen är tätad och upprensad, men att riksantikvarieämbetet inte beviljat åskade medel för upprustning av timmerbana mm. Möjlighet till annan finansiering, via sponsorer eller liknande, har diskuterats.

Gunnar Zetterqvist har tagit fram ett förslag till "Löa Skog- och sågverksmuseum" – en skärmställning i sågen som ska ge en bild av det mesta som rör trä, från skogsbruk till sågtekniker och färdiga trävaror. En arbetsgrupp är tillsatt att arbeta vidare med förslaget.

LUM

I början av året möttes gamla och nya LUMare. Man beslöt att mjukstarta med måndagsträffar i lokalen för mammor och barn och det var bestämt ett lyckat drag! Nu träffas runt 10 mammor med sammanlagt 20-30 barn var måndag, då mammorna får prata och barnen leka av sig. Och de kommer inte bara från Löa, utan också från Dammen, Stjärnfors, Lilläng och Björkäng.

För att klara lokalhyran har man ansökt om föreningsbidrag från kommunen. Än så länge har LUM inte planerat någon ytterligare verksamhet. Men frågan tas upp till hösten igen.

Sportklubben har sitt årsmöte onsdag 27 mars kl 19 i Bygdegården.

Löa – rätt miljö för filmare

Filmare dras till Löa. Eller om det möjligen är så att Löabygden har en så speciell inverkan på folk som vistas här att de inspireras till storjobb inom filmens värld. Senaste exemplet är Clas Lindberg med sommar/arbetshus i Rällså. *Underjordens Hemlighet* heter hans senaste film, som just nu går på biograferna i Stockholm. "Missa inte ... den bästa svenska filmen på länge", "Rolig och väldigt, väldigt bra", "Gå och se den!" är bara en del av de många kritikerrosor filmen fått.

Filmen handlar om två pojkar som ligger på sjukhus. Men den handlar (enligt citat ur Dagens Nyheter) "inte bara om sjukhusvistelsens vedermödor i realistisk mening. Den berör liv, död, kärlek, ensamhet, gemenskap och drömmar."

Underjorden är i det här fallet katakomberna under Södersjukhuset i Stockholm.

– Jag låg själv där som barn och minns att vi var nere och sprang i de där spännande gångarna, berättar Clas Lindberg, som svarar för både manus och regi. Men i övrigt är filmen inte självupplevd på något sätt, historien är helt påhittad.

Clas är förstas glad åt de fina recensionerna men är lite ledsen över att *Underjordens Hemlighet* presenterats som en barnfilm av filmbolaget. Det är den inte alls, menar Clas, snarare en film för alla åldrar, vilket många av recensenterna också påpekat.

Förhoppningsvis ska vi väl få se *Underjordens Hemlighet* även i dessa trakter såsmåningom och den ska också komma som TV-film.

Clas fru, Brita Landoff, är också filmare och arbetar just nu med en film för TV om damorkestrar i Algeriet! Filmare dras, som sagt, till Löa. Eller om det nu är tvärtom.

Företagsnytt

Bereng Service heter byns nyaste företag, som sköts av Heléne Råstock. Företaget sysselsätter en person på heltid och arbetar huvudsakligen med export av byggmateriel. (Vad allt kan man inte göra i och från Löa?!!)

Enligt den senaste beräkningen arbetar 19 personer på heltid i företag som verkar i Löa och som har annan verksamhet än jord- och skogsbruk. Deltidssysselsatta i löaföretag är 20 personer.

Inom jord- och skogsbruk finns 13 heltidsarbetande.

Festenkät

Elisabeth Elvenäs och Margareta Gustafsson har tagit initiativ till en rundskrivelse till byns alla föreningar angående de gemensamma festarrangemangen i byn; barnfest, valborgsmäss, midsommardans och luciafest. Svaren har droppat in allteftersom föreningarna haft årsmöten, men ännu saknas några svar och någon sammanställning har inte kunnat göras.

Det ser vi fram emot!

Byns föreningar planerar många aktiviteter och trevligheter framöver. Håll utkik i Affärn efter närmare information om tider och plats.

Valborgsfirande

med brasa, sång och fyrverkeri
4 maj

Bygdegårdsföreningen ordnar
Monicabal i lokalen.

26 maj

Kyrkvandring från Löa till Ramsberg.

Början av juni

Utflykt till Lakabäcken

Ny vägsamfällighet

Stationsvägens vägsamfällighet bildades den 21 mars. Den lilla vägstubben från Löa-Stjärnforsvägen och in till Rällså station har hittills varit allmän väg och sköts av vägverket. Men nu tas vägen bort från det allmänna vägnätet och boende och jordägare kring vägen har istället beordrats att bilda en vägsamfällighet. Det gäller såväl fast boende som sommarstugeägare och skogsägare som nyttjar vägen för utförsel av timmer.

Vid det första mötet som hölls i Löa Bygdegård var man inte helt överens om de olika andelstal som lantmäteriets representanter på fört vägsamfällighetens medlemmar. Nya beräkningar kommer att göras. Till ordförande i Stationsvägens vägsamfällighet valdes Magnus Carli, 300 20, till kassör Anders Carli, dito, och till sekreterare Carl-Eric Persson, 300 19.

Påskkalaset börjar i Löa Affärn.

Allt gott för påskbordet

Färsk norsk fjordlax 94 kr per kg.

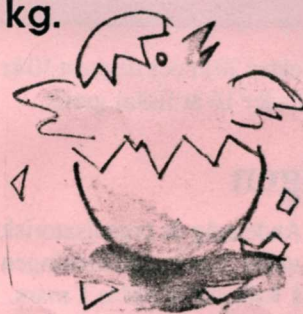
Gravad och rökt lax till dagspris

Fryst lammstek 65 kr per kg

Rökt skinka i bit 99 kr per kg

Tisdag: Färsk strömming,
rensad 26:50 kr per kg

Torsdag: Färska räkor
11:90 per hg.

Och glöm inte tipset!
Det måste vara inne senast
onsdag kl 17 nu i påskveckan!
Tippa mera!

Bättre brödlös än rådlös...

tycker löaelever ur klass 9B och säljer ut allt mat- och kaffebröd de bakat för att få bättre råd att åka till London!

Vid Löa Affärn på skärtorsdagen.
Från kl 9 tills brödet tar slut.

Löas färskaste brödförsäljning!